

1. Jak léta jdou a hroby přibývají,
počítám vrásky, vryté do pleti,
koleje běží, běží za tramvají
jak dálka - sladkohořké prokletí.
Má paměť - šedý věšák na vzpomínky,
zítrěk i dnešek změni na kdysi,
k Maxovi zajdu, místo do Demínky,
přečíst si dopisy, dopisy, dopisy.
2. Na stole kroužky po přelitých číškách,
pelyněk s vínem, leskle lepkavý,
a trapné básně v pramizerných knížkách,
řídké jak bahno ze dna Vltavy.
Zahrady oblékly se do šeráků,
na bledém nebi temné obrysy,
zčernala věž i růže na keřiku,
zůstaly dopisy, dopisy, dopisy.
3. Mé lásky stárnou, obklopeny vnuky,
kamínky týdnů v broži s jaspisy,
a čas, ten pianista jednoruký,
počítá dopisy, dopisy, dopisy.
Smích jako náplast na strhané rysy
a trocha citu, aspoň ke vzteku,
no zbývá, nežli čekat na dopisy,
není-li doteků, není-li doteků,
není-li doteků, doteků, doteků,
není-li doteků, není-li doteků?